

Een dubbele driehoek

Door Sjaak Stoop

Binnen medezeggenschapsland betekent de term 'de gouden driehoek' niet de regio in Zuidoost-Azië waar de opiumteelt welig tiert. Het gaat hier om de verhouding tussen (c)or, bestuurder en rvc. Tijdens een recente bijeenkomst van de Stichting MNO deed voorzitter Mathi Bouts de interessante suggestie om deze driehoek te verdubbelen door ook het internationale aspect hierin mee te nemen.

Ik trek zijn gedachtegang graag nog een beetje door: is er een tweede driehoek mogelijk tussen medezeggenschap, rvb en rvc op internationaal concernniveau? Tot nog toe heeft de (c)or in veel internationale concerns vooral te maken met directies die zijn ingesteld op het niveau van de Nederlandse werkmaatschappij. Hetzelfde geldt voor de relatie met de rvc. De 'Supervisory Board' op concernniveau valt meestal buiten het bereik van de (c)or. Dat geldt voor Nederlandse

MNO's, maar nog meer voor Nederlandse werkmaatschappijen die eigendom zijn van een buitenlandse moeder.

Europese regelgeving heeft zich tot dusverre niet gewaagd aan het openbreken van deze 'boards' op concernniveau. Alleen voor een grensoverschrijdende fusie of bij de oprichting van een Europese Vennootschap zijn er regels die een opening bieden voor de medezeggenschap om invloed te kunnen krijgen op het niveau van het toezichthoudend orgaan op

concernniveau. Kunnen we de Nederlandse driehoek verbinden met de internationale driehoek? Aan directiekant is dat niet echt een vraag, het management in Nederland maakt deel uit van de managementstructuur van het concern. Maar kunnen de Nederlandse medezeggenschap en de Nederlandse rvc bijvoorbeeld een rol spelen richting internationale rvc? Bij het ontbreken van een wettelijke regeling op dit punt, komt het neer op netwerken en de vraag of partijen elkaar iets te bieden hebben. Dit hangt natuurlijk vooral af van de positie van de Nederlandse werkmaatschappij in

het concern. Als die een substantieel onderdeel is van het concern, zoals bij KLM en Air France, dan is het logisch dat de toezichthouders en de rvb zich veel gelegen laten liggen aan de Nederlandse medezeggenschap.

Ook als er sprake is van een 'Nederlands' concern ligt er een kans om op concernniveau een relatie met de toezichthouder te leggen. Maar wie zou die rol dan moeten spelen? Is het logisch dat dit alleen door de Nederlandse (c)or wordt gedaan? Logischer zou zijn om hier de Eor

Spannende perspectieven

een rol te laten spelen. Die kan in ieder geval claimen een groter deel van de werknemers van het concern te vertegenwoordigen. De Eor heeft vaak al direct toegang tot leden van de rvb of board of directors op concernniveau. Het

zou de positie van een Eor kunnen versterken als ook de leden van het toezichthoudende concernorgaan tot het netwerk van de Eor gaan behoren. Om de dubbele driehoek compleet te maken, is het ook interessant om te kijken naar wat de rol zou kunnen zijn van de

Nederlandse rvc. Kan deze een relatie leggen met de rvb en supervisory board op concernniveau? Dat blijkt tot nog toe heel weinig het geval te zijn, zelfs bij Nederlandse MNO's. Hier ligt een interessant terrein braak om eens te gaan experimenteren. Wat zou er gebeuren als de Eor-leden het toezichthoudend orgaan uitnodigen op een vergadering? Of als de Nederlandse rvc contact zou zoeken met leden van het toezichthoudend orgaan op concernniveau? De dubbele driehoek biedt spannende perspectieven.

Sjef Stoop is trainer/adviseur bij Eor Services van SBIFormaat